

**Παρατηρήσεις της RSA επί της Πρότασης Κανονισμού
της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διαχείριση του
ασύλου και της μετανάστευσης**

COM(2020) 610

Οκτώβριος 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γενικό σχόλιο.....	3
Ανάλυση επιλεγμένων ρυθμίσεων	4
1. Κριτήρια για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους	4
Όρια θεμελιωδών δικαιωμάτων στις μεταφορές	4
Ιεραρχία κριτηρίων ευθύνης	5
2. Προσφυγές	6
3. Προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής	8
4. Ελευθερία κυκλοφορίας των δικαιούχων διεθνούς προστασίας	9

Γενικό σχόλιο

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2020, στο πλαίσιο της δέσμης νομοθετικών προτάσεων του Νέου Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέσυρε την από 4 Μαΐου 2016 πρόταση αναδιατύπωσης του Κανονισμού «Δουβλίνο III»¹ και κατέθεσε την Πρόταση Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης.²

Οι εξαγγελίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί κατάργησης του συστήματος του Δουβλίνου ως πλαισίου για τον καθορισμό της ευθύνης των κρατών μελών³ και εκπόνησης μίας νέας προσέγγισης της διαχείρισης της προστασίας των προσφύγων ανά την ΕΕ, διαφεύδονται από το κείμενο της νομοθετικής πρότασης: το σύστημα του Δουβλίνου συνιστά προτεραιότητα και διατηρείται ουσιαστικά ακέραιο, στο Μέρος Τρίτο της Πρότασης Κανονισμού, παρά τις εγγενείς του αδυναμίες και ανισότητες, τις παραβιάσεις δικαιωμάτων αλλά και τις διαπιστωμένες ανεπάρκειες και τα σοβαρά προβλήματα που παρατηρούνται σταθερά και ήδη από την έναρξη εφαρμογής του στην Ευρώπη το 1997. Αντίθετα, οι διατάξεις που αφορούν την αλληλεγγύη μεταξύ κρατών μελών δεν θεσμοθετούνται με σαφήνεια και δεσμευτικότητα, διακρίνονται από πολύπλοκες και ιδιαίτερα γραφειοκρατικές διαδικασίες, περιορίζονται, δε, σε καθορισμένες περιπτώσεις έρευνας και διάσωσης και «μεταναστευτικής πίεσης».⁴ Από το πνεύμα και τη δομή της Πρότασης Κανονισμού συνάγεται η έλλειψη πρόθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εισαγάγει τον επιμερισμό της ευθύνης και την αλληλεγγύη ως αναπόσπαστα μέρη του μηχανισμού καθορισμού της ευθύνης των ευρωπαϊκών χωρών για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου και τη συνακόλουθη χορήγηση διεθνούς προστασίας.⁵ Καιτοι προβάλλεται ότι εισάγεται ένας νέος μηχανισμός αλληλεγγύης υπό «κανονικές συνθήκες»,⁶ τούτο δεν αποτυπώνεται στις εισαγόμενες διατάξεις ούτε καν διευκολύνεται – ενδεικτικά, ακόμη και η εθελοντική έκφραση αλληλεγγύης μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών στον τομέα του ασύλου, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, προβλέπεται απαραίτητα με την προτεινόμενη διαδικασία υπό το συντονισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.⁷

Ως προς το διατηρούμενο, κατά το μεγαλύτερο μέρος του, σύστημα του Δουβλίνου, η Πρόταση Κανονισμού επιχειρεί μία ανεπίτρεπτη οπισθοδρόμηση των κοινών προδιαγραφών για την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στη διαδικασία,

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Ιουνίου 2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) [2013] Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ L180/31, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *Proposal for a [Dublin IV Regulation]*, COM(2016) 270, 4 Μαΐου 2016.

² Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on asylum and migration management*, COM(2020) 610, 23 Σεπτεμβρίου 2020.

³ Agence Europe, «Ursula von der Leyen confirms that a system on migration management will replace 'Dublin' asylum regulation», 16 Σεπτεμβρίου 2020, διαθέσιμο στο: <https://bit.ly/33oAHzx>.

⁴ Άρθρα 45 επ. Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης.

⁵ Βλ. Francesco Maiani, «A "Fresh Start" or One More Clunker? Dublin and Solidarity in the New Pact», 20 Οκτωβρίου 2020, διαθέσιμο στο: <https://bit.ly/2Hfx0EK>.

⁶ Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης, Αιτιολογική έκθεση, 5.

⁷ Βλ. Άρθρα 17, παρ. 2 και 56 Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης, όπου η «ανθρωπιστική ρήτρα» διαχωρίζεται ρητά από τη δυνατότητα κράτους μέλους να αιτηθεί από άλλο κράτος μέλος τη μετεγκατάσταση αιτούντων άσυλο.

παραβλέποντας και ανατρέποντας την ισχυρή και σταδιακή εξέλιξη του κεκτημένου που έχει επιτευχθεί μέσω της νομολογίας του Δικαστηρίου για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΔΕΕ), του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) και των εθνικών δικαστηρίων, ιδίως την τελευταία δεκαετία, **με στόχο την αποσαφήνιση των διατάξεων του Κανονισμού του Δουβλίνου και την ερμηνεία αυτών σύμφωνα με το πρωτογενές δίκαιο** της Ένωσης και δη το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔ). Συγκεκριμένα, παραβλέπονται ή παραβιάζονται ευθέως πολυάριθμες αποφάσεις του ΔΕΕ σχετικά με την ερμηνεία του συστήματος του Δουβλίνου σύμφωνα με το ΧΘΔ, όπως οι *MA, CK, Jawo, Ibrahim, Karim, Ghezelbash, AS, Mengesteab, Shiri*.

Στο παρόν διατυπώνονται οι παρατηρήσεις της Υποστήριξης Προσφύγων στο Αιγαίο (RSA) επί διατάξεων της Πρότασης Κανονισμού, με έμφαση σε αυτές που αφορούν άμεσα την υλοποίηση του συστήματος του Δουβλίνου από τις ελληνικές αρχές.

Ανάλυση επιλεγμένων ρυθμίσεων

1. Κριτήρια για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους

Όρια θεμελιωδών δικαιωμάτων στις μεταφορές

Το **αρ. 8, παρ. 3** διατηρεί την ισχύουσα διατύπωση του αρ. 3, παρ. 2 του Κανονισμού του Δουβλίνου, βάσει της οποίας απαγορεύεται η μεταφορά αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που έχει πρωτίστως προσδιοριστεί ως υπεύθυνο σε περίπτωση «συστηματικών ελλείψεων στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής», κατά συνέπεια των οποίων υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης. Η εν λόγω συστατική ερμηνεία των περιπτώσεων στις οποίες απαγορεύεται η μεταφορά βάσει του Κανονισμού **εξακολουθεί να περιορίζει το πεδίο εφαρμογής και ως εκ τούτου να αντιβαίνει στην αρχή της μη επαναπροώθησης βάσει του αρ. 4 του ΧΘΔ και να παραβλέπει τη νομολογιακή εξέλιξη του ενωσιακού δικαίου**, από την υπόθεση *NS* στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) στις αποφάσεις *CK* και *Jawo*,⁸ προς εναρμόνιση με τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ).⁹ Έχει καταστεί πλέον σαφές και από τα δύο δικαστήρια ότι **απαγορεύεται** από το αρ. 4 του ΧΘΔ και το αρ. 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) **οιαδήποτε απέλαση, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών βάσει του συστήματος του Δουβλίνου, η οποία εκθέτει τον αιτούντα σε κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, ανεξαρτήτως της πηγής του κινδύνου** στη συνδρομή ή μη συστημικών πλημμελειών στη διαδικασία και τις συνθήκες υποδοχής του αποδεχόμενου κράτους μέλους.¹⁰

Παράλληλα, το **αρ. 8, παρ. 3** αναφέρεται αποκλειστικά σε «αιτούντες», **παραλείποντας, κατά παράβαση της νομολογίας του ΔΕΕ,¹¹ την προστασία των δικαιούχων διεθνούς**

⁸ ΔΕΕ, C-578/16 PPU *CK κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας*, 16 Φεβρουαρίου 2017, C-163/17 *Abubacarr Jawo κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας*, 19 Μαρτίου 2019.

⁹ ΕΔΔΑ, *Tarakhel κατά Ελβετίας*, Αίτηση 29217/12, 4 Νοεμβρίου 2014.

¹⁰ Βλ. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και τους Εξόριστους (ECRE), *Comments on the Commission proposal for a [Dublin IV Regulation]*, Οκτώβριος 2016, 18-20, διαθέσιμο στο: <https://bit.ly/3n8HVIT>.

¹¹ ΔΕΕ, C-297/17, C-318/17, C-319/17 και C-438/17 *Ibrahim κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας*, 19 Μαρτίου 2019.

προστασίας από την επαναπροώθηση σε χώρες όπου διατρέχουν τους ανωτέρω κινδύνους.

Τονίζεται, τέλος, ότι το αρ. 4 ΧΘΔ δεν ερείδεται σε αποκλειστική βάση για την απαγόρευση της επαναπροώθησης, εφόσον γίνεται δεκτή από τη νομολογία του ΕΔΔΑ η απαγόρευση απέλασης προσώπων προς χώρες όπου κινδυνεύουν να εκτεθούν σε κατάφωρη παραβίαση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.¹²

Για τους λόγους αυτούς, η RSA συνιστά τις κάτωθι τροποποιήσεις:

Article 8: 3. Where it is impossible for a Member State to transfer an applicant **or beneficiary of international protection** to the Member State primarily designated as responsible because there are substantial grounds for believing that ~~there are systemic flaws in the asylum procedure and in the reception conditions for applicants in that Member State, resulting in a~~ **the applicant or beneficiary would be subjected to a real risk of a serious violation of fundamental rights** ~~inhuman or degrading treatment within the meaning of Article 4 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union,~~ the determining Member State shall continue to examine the criteria set out in Chapter II of Part III in order to establish whether another Member State can be designated as responsible.

Recital 57: In order to facilitate the smooth application of this Regulation, Member States should in all cases indicate the Member State responsible in Eurodac after having concluded the procedures for determining the Member State responsible, including in cases where the responsibility results from the failure to respect the time limits for sending or replying to take charge requests, carrying a transfer, as well as in cases where the Member State of first application becomes responsible or it is impossible to carry out the transfer to the Member State primarily responsible due to **a real risk of infringement of fundamental rights** ~~systemic deficiencies resulting in a risk of inhuman or degrading treatment~~ and subsequently another Member State is determined as responsible.

Ιεραρχία κριτηρίων ευθύνης

Η Πρόταση Κανονισμού ουδόλως θεραπεύει τα προβλήματα που απορρέουν από το σχεδιασμό των κριτηρίων ευθύνης στον Κανονισμό του Δουβλίνου, ο οποίος, κατά πάγιο συμπέρασμα ερευνών από την έναρξη ισχύος του συστήματος του Δουβλίνου, οδηγεί εκ των πραγμάτων σε προτεραιοποίηση των κριτηρίων της πρώτης χώρας εισόδου ή κατάθεσης αίτησης και σε **ελάχιστη χρήση των διατάξεων για την οικογενειακή επανένωση,¹³ με συστηματική απόρριψη αιτημάτων αναδοχής για οικογενειακούς λόγους, ακόμη και ασυνόδευτων παιδιών.¹⁴** Πέραν της εισαγωγής νέων κριτηρίων περιορισμένης πρακτικής σημασίας, όπως η κατοχή διπλωμάτων και εκπαιδευτική κατάρτιση από ίδρυμα κράτους μέλους,¹⁵ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όχι μόνο

¹² ΕΔΔΑ, *Othman κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, Αίτηση 8139/09, 9 Μαΐου 2012, *El Haski κατά Βελγίου*, Αίτηση 649/08, 25 Σεπτεμβρίου 2012, *Al Nashri κατά Πολωνίας*, Αίτηση 28761/11, 24 Ιουλίου 2014.

¹³ Βλ. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, *Dublin Regulation on international protection applications: European Implementation Assessment*, PE 642.813, Φεβρουάριος 2020, 42-49, διαθέσιμο στο: <https://bit.ly/30oq7H8>.

¹⁴ RSA, *Σχετικά με την συστηματική απόρριψη των αιτήσεων οικογενειακής επανένωσης από τη Γερμανία*, Σεπτέμβριος 2019, διαθέσιμο στο: <https://bit.ly/3kVx2PM>.

¹⁵ Άρθρο 20 Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης.

Παραλείπεται, αφετέρου, σε αντίθεση με την αποσυρθείσα πρόταση αναδιτύπωσης του Κανονισμού του Δουβλίνου,²⁵ η θεραπεία κρίσιμου νομοθετικού κενού στο ισχύον κεκτημένο με τη ρητή πρόβλεψη του δικαιώματος του αιτούντος να ασκήσει προσφυγή κατά της άρνησης του κράτους μέλους να εκδώσει απόφαση μεταφοράς του σε άλλο κράτος, κατ'εφαρμογή των διατάξεων για την οικογενειακή συνένωση. **Η υπαγωγή της απόρριψης αιτήματος αναδοχής από κράτος μέλος, ως πράξης παράγουσας έννομα αποτελέσματα για τα δικαιώματα των αιτούντων, σε ένδικο βοήθημα καθίσταται απολύτως απαραίτητη για τη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αυξανόμενη τάση των Μονάδων Δουβλίνου άλλων ευρωπαϊκών χωρών να προβαίνουν σε αυθαίρετες ή/και ελλιπώς αιτιολογημένες απορρίψεις των αιτημάτων αναδοχής που τους υποβάλλονται από την Εθνική Μονάδα Δουβλίνου,** με φερόμενη αιτιολογία, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση της Ελλάδας να παράσχει επίσημη μετάφραση των δικαιολογητικών από τα οποία προκύπτει ο οικογενειακός δεσμός ή/και τη διεξαγωγή εξετάσεων DNA, στερώντας στους αιτούντες τη μόνη ασφαλή και νόμιμη δίοδο επανένωσης με τα μέλη της οικογένειάς τους στην ΕΕ.²⁶

Τέλος, τόσο η απάλειψη του αυτόματου ανασταλτικού αποτελέσματος των προσφυγών κατά αποφάσεων μεταφοράς,²⁷ όσο και ο περιορισμός του δικαιώματος στη δωρεάν νομική συνδρομή σε περιπτώσεις όπου εκτιμάται ότι η προσφυγή δεν έχει πιθανότητα ευδοκίμησης,²⁸ συνιστούν αδικαιολόγητο περιορισμό του δικαιώματος στην πραγματική προσφυγή και επιφέρουν πρόσθετο διοικητικό βάρος στις αρμόδιες αρχές εξέτασης των προσφυγών.²⁹

Για τους λόγους αυτούς, η RSA συνιστά τις κάτωθι τροποποιήσεις:

Article 33: 1. The applicant or another person as referred to in Article 26(1), point (b), (c) and (d) shall have the right to an effective remedy, in the form of an appeal or a review, in fact and in law, against a transfer decision **or failure to issue a transfer decision**, before a court or tribunal. ~~The scope of the remedy shall be limited to an assessment of: (a) whether the transfer would result in a real risk of inhuman or degrading treatment for the person concerned within the meaning of Article 4 of the Charter of Fundamental Rights; (b) whether Articles 15 to 18 and Article 24 have been infringed, in the case of the persons taken charge of pursuant to Article 26(1), point (a).~~

2. Member States shall provide for a period of two weeks after the notification of a transfer decision within which the person concerned may exercise his or her right to an effective remedy pursuant to paragraph 1.

3. The person concerned shall have the right to **remain on the territory pending the outcome of the remedy.** ~~request, within a reasonable period of time from the notification of the transfer decision, a court or tribunal to suspend the implementation of the transfer decision pending the outcome of his or her appeal or review. Member~~

²⁵ Άρθρο 28, παρ. 5 και αιτιολογική σκέψη 24 Πρωτ. Κανονισμού Δουβλίνου IV.

²⁶ RSA, *Σχετικά με την συστηματική απόρριψη των αιτήσεων οικογενειακής επανένωσης από τη Γερμανία*, Σεπτέμβριος 2019, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, *Dublin Regulation on international protection applications: European Implementation Assessment*, PE 642.813, Φεβρουάριος 2020, 48.

²⁷ Άρθρο 33, παρ. 3 Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης.

²⁸ Άρθρο 33, παρ. 5 Πρωτ. Κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης.

²⁹ Βλ. κατ'αναλογία RSA, *Παρατηρήσεις επί της Αναθεωρημένης Πρότασης Κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις διαδικασίες ασύλου*, Οκτώβριος 2020.

~~States shall ensure that an effective remedy is in place by suspending the transfer until the decision on the first suspension request is taken. Any decision on whether to suspend the implementation of the transfer decision shall be taken within one month of the date when that request reached the competent court or tribunal. Where the person concerned has not exercised his or her right to request suspensive effect, the appeal against, or review of, the transfer decision shall not suspend the implementation of a transfer decision. A decision not to suspend the implementation of the transfer decision shall state the reasons on which it is based. If suspensive effect is granted, the court or tribunal shall endeavour to decide on the substance of the appeal or review within one month of the decision to grant suspensive effect.~~

4. Member States shall ensure that the person concerned has access to legal assistance and, where necessary, to linguistic assistance.

5. Member States shall ensure that legal assistance is granted on request free of charge where the person concerned cannot afford the costs involved. Member States may provide that, as regards fees and other costs, the treatment of persons subject to this Regulation shall not be more favourable than the treatment generally accorded to their nationals in matters pertaining to legal assistance. ~~Without arbitrarily restricting access to legal assistance, Member States may provide that free legal assistance and representation is not to be granted where the appeal or review is considered by the competent authority or a court or tribunal to have no tangible prospect of success. Where a decision not to grant free legal assistance and representation pursuant to the second subparagraph is taken by an authority other than a court or tribunal, Member States shall provide the right to an effective remedy before a court or tribunal to challenge that decision. Where the decision is challenged, that remedy shall be an integral part of the remedy referred to in paragraph 1. In complying with the requirements set out in this paragraph, Member States shall ensure that legal assistance and representation is not arbitrarily restricted and that effective access to justice for the person concerned is not hindered.~~ Legal assistance shall include at least the preparation of the required procedural documents and representation before a court or tribunal and may be restricted to legal advisors or counsellors specifically designated by national law to provide assistance and representation. Procedures for access to legal assistance shall be laid down in national law.

3. Προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής

Στο **αρ. 29, παρ. 1** της Πρότασης Κανονισμού, προτείνεται η μείωση της προθεσμίας για την υποβολή αιτήματος αναδοχής από τρεις σε δύο μήνες από την καταγραφή της αίτησης ασύλου. Η εν λόγω ρύθμιση ουδόλως θεραπεύει την έως τώρα προβληματική σε επίπεδο δικαιωμάτων αλλά και ατελέσφορη και αναποτελεσματική προσέγγιση του Συστήματος του Δουβλίνου στη διασφάλιση του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή. Αναμένεται δε, να επιφέρει **έτι δυσμενέστερες συνέπειες για την πρόσβαση των προσφύγων σε διαδικασίες οικογενειακής επανένωσης από την Ελλάδα σε άλλα κράτη, λαμβάνοντας υπόψη την εξαιρετική δυσχέρεια, έως και αδυναμία, της διοίκησης να τηρήσει την τριμήνη προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής υπό το ισχύον νομικό πλαίσιο.**³⁰ Ακόμη και κατά το τρέχον έτος, όπου σημειώνεται μείωση του αριθμού των νέων αιτήσεων ασύλου σε σχέση με προηγούμενα έτη, μεγάλος αριθμός αιτούντων

³⁰ Βλ. και την ερμηνεία της απόφασης του ΔΕΕ στην υπόθεση *Mengesteab* από ορισμένα κράτη μέλη; Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, *Dublin Regulation on international protection applications: European Implementation Assessment*, PE 642.813, Φεβρουάριος 2020, 68.

στερούνται το δικαίωμα υπαγωγής στις οικείες διαδικασίες, λόγω της αντικειμενικής αδυναμίας της Υπηρεσίας Ασύλου να εγγυηθεί ραντεβού για την πλήρη καταγραφή της αίτησης πριν τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας, ακόμη και κατόπιν παρέμβασης του αιτούντος ή του πληρεξούσιου δικηγόρου.

4. Ελευθερία κυκλοφορίας των δικαιούχων διεθνούς προστασίας

Στο **αρ. 71**, συνίσταται, μέσω της τροποποίησης του αρ. 4 της Οδηγίας 2003/109/ΕΚ σχετικά με το καθεστώς των επί μακρόν διαμένοντων στην ΕΕ, η μείωση της απαιτούμενης περιόδου νόμιμης και αδιάλειπτης διαμονής από πέντε σε τρία έτη για τους δικαιούχους διεθνούς προστασίας. Καίτοι προς θετική κατεύθυνση, η ρύθμιση εξακολουθεί να διατηρεί την κτήση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος ως απαραίτητης προϋπόθεσης για την ελευθερία κυκλοφορίας των εν λόγω προσώπων ανά την ΕΕ. **Ο ευρωπαϊκός νομοθέτης οφείλει να αναγνωρίσει, με σχετική τροποποίηση στην Πρόταση Κανονισμού για την αναγνώριση, την ελευθερία κυκλοφορίας ως απόρροια του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, προς συμμόρφωση με την επιτασσύμενη από το πρωτογενές δίκαιο θέσπιση ενιαίου καθεστώτος ασύλου, «το οποίο ισχύει σε όλη την Ένωση»³¹** Στην εν λόγω ρύθμιση είναι απαραίτητη η συμπερίληψη διατάξεων για την **αναγνώριση του καθεστώτος προστασίας στο κράτος μέλος στο οποίο μεταβαίνει ο δικαιούχος**, η οποία καθίσταται απαραίτητη και για την υλοποίηση της προβλεπόμενης στο **αρ. 45, παρ. 1, περ. γ'** μετεγκατάστασης δικαιούχων προστασίας.

³¹ Άρθρο 78, παρ. 2, περ. α' Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Υποστήριξη Προσφύγων στο Αιγαίο (RSA)

Ευστρατίου Αργέντη 7

82100 Χίος, Ελλάδα

+30 22711 03721

info@rsaegean.org

<http://rsaegean.org/>